

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovéj v právnej veci žalobcu: **V. spol. s r. o.**, so sídlom N. X. B., IČO: X. proti žalovanému: **M. K.** bytom L. X. K., **o zaplatenie 610 311,60 Sk (20.258,63 EUR) s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 03. septembra 2008 č. k. 16 Zm 2253/2004 – 91, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 03. septembra 2008 č. k. 16 Zm 2253/2004 – 36 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd rozhodol, že zmenkový platobný rozkaz z 08.12. 2004 č. k. 16Zm 2253/04-36 sa ponecháva v platnosti v celom rozsahu a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vyhovel tak čiastočne žalobe žalobcu z 28. 06. 2004, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia zmenkovej sumy 610 311,60 Sk so 6 % úrokom za každý deň omeškania od 16. 06. 2004 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 2 034,37 Sk a trov konania. Vo veci bol 08. 12. 2004 vydaný zmenkový platobný rozkaz, v ktorom súd uložil zaplatenie zmenkovej sumy 610 311,60 Sk a zmenkovú odmenu 2 034,--Sk a súdny poplatok 30 615,--Sk.

Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote námietky, v ktorých namietal, že suma uplatnenej istiny a príslušenstva nezodpovedá skutkovému stavu, že predmet leasingu bol odobratý, avšak platenie splátok pokračovalo, podpis zmenky bol vynútený a v čase podpisu nebola táto výška stanovená, zmenka vo forme ako bola súdu predložená mu nebola poskytnutá.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca blanko zmenku vyplnil v súlade s dohodou o vyplňovacom práve a preto námietka žalovaného pokiaľ sa týka výšky zmenkovej sumy nie je oprávnená s poukazom na ustanovenie § 10 čl. I. zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového. Ďalej žalovaný vo svojich námietkach uvádzal, že suma uplatňovanej istiny nie je uplatňovaná správne a žalovaný sa bránil tiež aj kauzálnymi námietkami, ktoré ako vystaviteľ zmenky voči príjemcovi zmenky vzniesol postupom podľa § 17 čl. I. zákona. Tieto námietky spočívali v tom, že suma uplatňovanej istiny aj po zániku leasingu nezodpovedá správnej výške, pretože splátky pokračovali aj potom. Súd však zistil, že zmenková suma zodpovedá pohľadávke žalobcu tak, ako vyplýva zo záverečného finančného vysporiadania leasingovej zmluvy a jej príslušenstva. Keďže k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy došlo, žalovaný svoje tvrdenie v námietkach, že leasingové splátky zaplatil i za mesiace október a november 2002, nepreukázal. Leasingové splátky, na zaplatenie ktorých predložil doklad, sú za mesiace august a september 2002.

Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 čl. I. zákona, zmenečné nároky proti prijímateľovi zmenky sa premlčujú v troch rokoch odo dňa zročnosti zmenky. Záverečné finančné vysporiadanie bolo vyhotovené 05. 04. 2004, zmenka bola zročná 15. 06. 2004 a žaloba podaná a žaloba podaná 21. 06. 2004, teda v zákonnej premlčacej lehote. Námietka premlčania nároku preto nie je právne odôvodnené. Z uvedených dôvodov súd preto ponechal námietkami napadnutý zmenkový platobný rozkaz podľa § 175 ods. 4 OSP v platnosti.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol v odvolacom návrhu napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Poukázal na ustanovenie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe potom, čo ho veriteľ na to písomne vyzval.

V citovanom ustanovení je vyjadrená subsidiarita ručenia, čo znamená, že veriteľ nie je (až na výnimky) oprávnený požadovať plnenie od ručiteľa skôr, ako si právo kvalifikovaným spôsobom uplatní u hlavného dlžníka. Ak sa záväzok hlavného dlžníka stane platným a dlžník neplní, má veriteľ písomne vyzvať hlavného dlžníka na plnenie, poskytnúť mu primeranú lehotu a ak ani po uplynutí tejto lehoty dlžník svoj záväzok nesplní, je veriteľ oprávnený domáhať sa

plnenia od ručiteľa. Je zrejmé, že žalovaný priamo nikdy žiaden dlh voči žalobcovi nemal. I keď by sa aj neprihliadlo na to, že žalovaný podpísal blankozmenku a zmluvu o vyplnení a použití blankozmeniek nie slobodne, podľa platnej právnej úpravy jedným definičných znakov blankozmenky je udelenie vyplňovacieho práva majiteľovi zmenky. Aj keď táto dohoda nie je platným právom nijako upravená ako vymedzený zmluvný typ a teda forma zmluvy nie je nijako určená, nič to nemení na tom, že zákon uzavretie takejto dohody predpokladá. Je nesporné, že medzi účastníkmi konania takáto dohoda uzavretá aj bola a bolo preto namieste ustanovenia tejto dohody žalobcom aj dodržať, čo sa však nestalo.

Ďalej žalovaný, ako odvolateľ, namietal podobne ako v odpore proti zmenkovému platobnému rozkazu, že suma doplnená (vyplnená) žalobcom na blankozmenke nezodpovedá skutkovému stavu veci, teda nie je doplnená (vyplnená) správne, povedané inak hodnota neuhradenej pohľadávky s príslušenstvom nie je uvedená správne. Súd sa s touto námietkou žalovaného vôbec nezaoberal, neskúmal, či žalobca blanko zmenku vyplnil správne, teda v súlade s dohodou o vyplňovacom práve – čo sa však v rámci konania žiadnym relevantným spôsobom neosvedčovalo. Súd sa uspokojil s tvrdením žalobcu, že tento vypracoval záverečné finančné vysporiadanie leasingovej zmluvy a bez akéhokoľvek dôkazu vychádzal z toho, že toto záverečné vyúčtovanie je určite správne. Prečo súd bol presvedčený o správnosti vyúčtovania – toto z rozhodnutia súdu prvého stupňa zrejmé nie je, nie je zrejmé aké listinné alebo iné dôkazy pre danú vec súd vyhodnocoval, akými úvahami sa pritom riadil a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa je bezpochyby v tejto časti nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa sa taktiež žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal s námietkou žalovaného čo do príslušnosti súdu.

Nepreskúmateľný je rozsudok súdu prvého stupňa čo do vysporiadania sa s možnými námietkami premlčania, pretože už aj z listinných dôkazov predložených súdu prvého stupňa je zrejmé, že vozidlo bolo žalobcovi odovzdané do jeho dispozície preberacím protokolom dňa 03. 06. 2002, pričom „Záverečné vysporiadanie leasingovej zmluvy“ bolo žalobcom vyhotovené až dňa 05. apríla 2004.

Žalobca sa na odvolanie žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods.2, OSP), bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Odvolací súd si osvojuje dôvody správneho rozhodnutia súdu prvého stupňa a s poukázaním na námietky uvedené v odvolaní dodáva:

Žalovaný už v prvostupňovom konaní, ale aj ako odvolateľ v odvolacom konaní nerozlišuje postup v občianskom súdnom konaní pri aplikácii ohľadne hmotnoprávnych nárokov posudzovaných podľa Občianskeho zákonníka pri zmluvnej úprave leasingového od zabezpečenia záväzku z toho vzťahu zmenkou, na ktorý sa vzťahuje osobitný zákon aj osobitná úprava podľa zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch.

Podľa všeobecného ustanovenia § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka

„Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie“.

Zákon teda pri analógii legis predpokladá aplikáciu aj viacerých právnych noriem a z toho vychádza aj procesný postup podľa Občianskeho súdneho poriadku. Leasingová zmluva nie je osobitne upravená ako typ zmluvy v Obchodnom zákonníku ani v inom osobitnom zákone, preto vzťahy z nej sa tým posudzujú podľa Občianskeho zákonníka. Posudzovanie právnych povinností, ku ktorým sa výstavca zmenky zaviazal, ako už bolo uvedené sa posudzuje podľa ustanovení zákona o zmenkách a šekoch, v ktorom je veľmi striktná úprava z tohto vzťahu. Táto striktnosť je skúmaná z pohľadu vystavenia zmenky, jej náležitosti a súlad s právnou úpravou. Vystavená zmenka je cenným papierom, tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka), obchodom abstraktným a pri jej realizácii platí koncentračná zásada. V praxi bolo otázne, či zmenka môže slúžiť ako zabezpečovací prostriedok záväzku, ktorá otázka je riešená pozitívne. aj s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ručiteľ ručiaci za záväzok zmenkou má objektívnu zodpovednosť a preto nemôže svoje spochybnenie prenášať na súd. K podpisu na zmenke bol vynútený, neplatnosti tejto zmenky sa mohol domáhať z tohto dôvodu po jej podpísaní bez zbytočného odkladu. Predmetná zmenka bola zmenkou blankytnou (neúplnou) a podľa vyplňovacieho oprávnenia výška zmenečnej sumy bola viazaná na nezaplatenú výšku pohľadávky a dátum splatnosti ku dňu kedy pohľadávka sa nespláca.

V danom prípade vyplňovacie oprávnenie bolo tak vyhotovené aj v zmenke doplnené aj zmenka predložená na realizáciu. Neobstojí preto ani námietka premlčania a ani ostatné kauzálne námietky. Žalovaný nijako nepreukázal, že do výšky zmenečnej sumy boli započítané aj splátky za dva mesiace zaplatené a prvostupňový súd aj túto otázku správne posúdil.

Ručenie zmenkou je snáď najnevýhodnejšou formou ručenia za záväzky vyplývajúce z iných ako peňažných vzťahov. Keďže zákon ich pripúšťa nemožno účastníkovi takého vzťahu to iným spôsobom zabraňovať, aj keď takáto forma ručenia je zjavne nevýhodná pre ručiteľa a zjavne zvyhodňuje veriteľa.

Žalobcovi nebola priznaná náhrada odvolacích trov, pretože na uplatnenie práva v odvolacom konaní ich nebolo potrebné vynaložiť.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. apríla 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.